

میکر و فیلم بیه عد

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب حاصل و محصول کاعبرانی خودی
مؤلف متن ظاهراً کاتب سید محمد جعفر مصر کاشانی است
شارح مترجم
تاریخ تحریر ۲۹ صیادی الاولی ۱۳۲۹
نوع خط نسخ تعداد سطر ۱۳
جزء کتب حکمت زبان عربی عدد اوراق ۱۰
طول ۲۱ عرض ۱۳ شماره عمومی ۲۳۸۴۹
وقفی دولتری اولاد محمد حسن مصر کاشانی وقف در حی ماه ۱۳۷۵
خریداری تاریخ خریداری
ملاحظات

(هو العليم الحسي)

مکتبہ اسلامیہ
کراچی

بسم الله الرحمن الرحيم

مراد ازها صل و محسوس جایی
تیسر معنی عرضی است
چو هری باین معنی که معنی
اسم و فعل معنی است
جو

يعني قائم بدارت و مفاد
حرف معالي اسرار

یعنی تا تصور موضوع آن
معلی آن نشود معنی آن
در خارج موجود نکرد

پس بنا بر این برسانست
که بشناسیر جوهر و حر

ضی را //

معنی
جوهر چیزی است
ما هیتی است که حاصل
شود در وی که ظاهر شود
چیزی نیست که این ماهیة فاعل
بر او باشد یعنی چیزی نیست

که این جوهر نفاده شد
بر او کما قال العلامة السمرقانی

الجوهر الماهیة المحصلة
إذا عُدَّ في العين لا ضوء له

اجزای جوهر را چنین تعریف

بعضی دیگر جوهر را چنین تعریف
نموده اند الجوهر شیء اذا وجد
بجدا لا فی الرضوع وهو
ما تقدم و برحی دیگر چنین
تعریف نموده اند الجوهر ما لا
بنفسه و بذاته یعنی جوهر چیزی
است که ایستاده باشد بنفس
خودش یعنی در تحقق وجود
آن در خارج محتاج به شیء دیگر
نماند این است نحو حجر و
حرف چنانست که بودن
آن چیز در نفس خودش

بودنش است در موضوع
 بینه او تحقق وجود آن در خارج
 بسته است به تحقق خود موضوع
 كما قال العلامة السبكي بقوله
العرض ما كونه لنفسه الكون في
موضوعه لا تلبسه وبعضه بغير
 عرض بدين طريق تعريف موده
 اند **العرض** شيء اذا وجد **حده**
 في الموضوع وهو عين تقدم
 وبعضه بغير بدين طريق تعريف
 موده اند **العرض** ما لا يتصور **تفسيده**
 بذاته يعني عرض شيء است که
 بواش بخودی خودی خودی

در این کتاب در باب اول
 در بیان این که عرض چیست

و بذات نیست براهی در
تحتی وجود آن محتاجیم

دشمن است قدمه برهن

و هرگز نیست به قسمی که است

کیف است و فعلست و انفعال

این است ممتی است وضع

است اضافه است ملکت کا

اشاء تمام المرام القلابة الشرا

قدس سر بقوله کم و کیف وضع

این له متی فعل مضارع و انفعال

بنا و ق الاخر بالفارسیة

ز جوهر کم کیف متی وضع و جده زاین

فعل ماضی مضارع خط داری

وف شخصاً اخر مثلاً لها

لفظه

في بلاد سبوع نالوي
طوبى لاسودا بن الله
فهي حرم موكلا
اياه بالامسلا
نمسا

بنا بر اجمال اقسام لیقه
 را بیان ساختند و اما تفصیلاً
 جنسیت که ذلاً نگاشته
 است چنانچه تعریف هر یک از
 است که بذاته و حقیقه
 باشد و این کم او را منقسم
 قمر میشود کم متصل و کم منفصل
 کم متصل چنانست که نسبت به
 اجزایش یک حد مشترک
 داشته باشد و این منقسم به سه
 قمر میگردد قسم اول جسم
 و آن چنانست که از سه طرف
 قاطع است باشد یعنی

(این منقسم به سه قسم میگردد)

۱۱۰
 کوه جسم قسم اول جسم
 جسم است و این منقسم به سه
 قسم میگردد قسم اول جسم
 و آن چنانست که از سه طرف
 قاطع است باشد یعنی

(کلمه ای که در اینجا
به کار رفته است)

طول عرض عمق قسم است
و آن چرخست که در دو طرف
قسمت باشد یعنی هر طرف
قسمت ~~در دو طرف~~ و آن چرخست
که در یک طرف قابل قسمت
یعنی از طول فقط و گرنه
منقسم به قسم میشود یا این است
که صاحب ثروت و ثروت است
و یا این است که غیر ثروت
بلکه بر سبیل انقضا و انضمام
یعنی اماناً و فائزاً متحد میگردند
مثال اول که صاحب ثروت
و ثروت باشد خط است

(تفاوت در این است)

و مثال دوم که صاحب اقتضاء
 و انصرام با **شکر** زمان است که
 آنا فانا هر چیزی از او میاید
 و چیزی دیگر منفصل و منصرم
 میشود و **لکن منفصل چیزی**
 است که در او نسبت با چیزی
 حد مشترکی نداشته باشد
 مانند اعداد بتنهائی
 کما اشار به تمام المقصود ^{العلم}
 السزوار به بقوله
الکما باللات قسمة قیل
منه متصل و منفصل

من اتصال عيونا قد
 فضلا فان قد تشارك
 هذا ثانياً يكون الأمل
 فتد وأقول غير وسطح
 ففهم فلا تترك هذا
 كالتلاف ثم الزناك المقتضى
 اللائق

الترصيف

كسفت حزي است كه
 دقة نه قابل قسمت با شد
 ونه قابل نسبت بلكه هيتي
 ست قارة وثأته كراشد
 اله لعلامة السواد في قد
 لا شق بقى لم

الکيف ما في الجفان
 انفسه وينسب بالذات
 لكن كيف حسب غزوات منقسمه
 چهار قسم ميگرد قسما اول
 انما است متعلقه بغير ما نند
 علم اراده لذرة حين شجاء
 غز ذلك قسم دوم و كذا
 متعلقه بکيا است مانند سها
 و الحنا قسم سوم كه است
 استقلالية يعني كفيها
 تي كه متعلق باستقلال است
 از قبيل قوم و عدم قوم مانند

مصباحه و صلابه
 و مرضیه قمر چهارم
 که قوای خمس شا
 مه است دانه لامله^{ست}
 با صرة است سامعه از قوا
 سامعه ما نند اصوات
 از باصره ما نند اصوات
 والوان و انز^{معه} نند
 سخونت و نرمی و از قوا^{له} دا
 مثل مطعومات و انز^{مه} شا

مانند **سواد الخ طبعه** و **منته**
و **ثانیاً کیف**

منقشر بد و قشر میشود و قشر
اول **کیفیات ثابتة** را **لحمه**
که این ها را **انفصالیات** میگویند
بجهت متأثر شدن خواص
ازینها مانند صفره ذهب
و خلاوة قیل و قیوم
کیفیات غیر ثابتة و غیر ثابتة
و این ها را **انفصالیات** میگویند
مانند حمرة جمل و صفره
و جمل که تا بعد از برای

منفعل شدن عناصر و

لذلك سمي انفلا

وتم اولا كه كيفيات ^{سخره}

ثابته باشد ملكات ^{سخره} نیز کنند

وثاني را كه غير قاره ^{سخره} باشد

حال نیز نامند كما است

بتمام المرام الصلوة ^{سخره} السيرة

بقوله في اربعة ^{سخره} مد

ما احقق بالذوق ^{سخره} وما

وما هو القوم ^{سخره} ولا القوم

كيف محسوس ^{سخره} بخمس قوا

يت انفلا ^{سخره} لي وانما

كَالْمَلِكِ
 الْحَالِ فَالْأَوَّلُ وَالْأَخِيرُ لَا
 الثَّانِي الْقَبْلُ وَذَلِكَ
 الْحَبْرُ بَيْنَ النَّفْسِ وَنَفْسِ
 اَيْنِ دَوَقِ مَرُورِ كَمْ وَ
 كَيْفَ بَاشِئِ اَعْرَاضِ مِنْ
 نَبِيَّةٍ هَتْدِ وَاَمَّا اَعْرَاضِ
 لَسْبِيَّةٍ كَمْ هَلْ تَلْهَفُ نَسْبِ
 لَزَقِ شَرْحِ وَتَفْصِيلِ
 هَتِ اَيْنِ اَيْنِ اَيْنِ اَيْنِ
 وَاَيْنِ هَيْتِ لَوْدِ شَيْ
 سَتِ دَرِ مَكَانِ مَانْدِ

بودن زبانی در خانه
 و متی هیئت بود
 شتی است در میان مانند
 ابیه کور فالا زید قائم است
 علامت اشار العلامة السر و اثر
 قد تن سره بکلیهما
 هیئت کور فالا زید قائم است
 این هو الیه فی الزمان
 و وضع هیئت
 از برای شتی که حاصل
 شوند است هر نسبت بعضی
 از اجزاء بسوی بعضی دیگر

و از نسبت او از برای میخدا
 ج بجهت بودن اشاره کرد
 حین بآن مثل کات زید و یحیی
 کما اشار الیه العلما بقوله
الو نفع حین الشیء بما یصلح
من فیه الا ان یصلح الیه
بشیء من فیه المصلح
المکون بالشیء الا ان یصلح
 اسم
 دیکر هم دارد یا حیدر وزیر
 و ملک مجله است ^{هست}
 چنانکه احاطه کرده می شود ^{نشد}

که بسبب نقل آن چیز نقل آن
 شیء مقید میگردد مانند
 فی یله سیف ^و ^م ^ل ^م
 فعل چیز است که اثر میکند
 مانند سخن نارد و احراق
 و لواء ^{شماره} ^{نشان} و انفعال
 متاثر است از متدبر
 بی اثر از انفعال قبول اثر
 کردن است مثل متسخن
 شلک نارد و محترک شلک
 و النوی کما اشار الی علامه ^{نکله}
 بقوله الفصل ^{بدا} ^{بدا}
 شریک در آن الا فقال ^{جاء}

هفت مصداق و مضامین

را بدین طریق ترفیع نموده

اند که مضامین عبارت است

از مکرر شدن نسبت و این

بر دو قسم است مضامین

نفسی و اضافی و مضامین

و الیهما آثار العلامه السرا

قدس سره بقوله

ان المصداق نسبة مکرر

منه الحقیقی و المشهور

از ما استقریه من الکتاب کفیه

و الجهر و یستقری هذا الایرون

اندرین و فروع مرص و برضون عن صانع

